

draten, niet waar? de rest doet niet ter zake), 's avonds laat genoten, (zeer duidelijk staat dit in onze mededeeling geschreven) en de urine was vrij van glycese, *dus* volgens SEEGEN: „kann man dann mit Bestimmtheit sagen, dass kein Diabetes mellitus vorhanden sei”. Wij hebben dit ook gedaan op een andere tijd van hetzelfde tmaal en dan was het resultaat geheel anders. Binnen de 24 uur zou dus op het eene oogenblik diabetes mellitus te diagnosticiseeren zijn geweest, op een ander oogenblik volkomen zijn buiten te sluiten. Dat gaat zeker niet aan en is met het begrip „diabetes mellitus” geheel in strijd. Wat wij als *nieuw feit* publiceerden was *niet* het ontbreken van glycese in de nachturine, terwijl over dag glycosurie aanwezig was, maar *wel* het ontbreken van glycese in de nachturine *na maximaal gebruik von koolhydraten vlak voor het slapen gaan*, terwijl de dagurine bij gering gebruik van koolhydraten reeds glycese bevatte.

Haarlem, 29 Aug. 1903.

Dr. H. L. VAN LINDEN VAN DEN HEUVELL.

Dr. N. J. M. FAÇEE SCHAEFFER.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

— **AFRIKA.** — **De verspreiding der slaapziekte.** In een verhandeling over slaapziekte zegt SAMBON, lector aan de Londensche school voor tropische geneeskunde, dat zij uitsluitend aan de oevers van stroomen, zeëen of meren voorkomt. De streken, waar zij zich het meest voordoet zijn tevens de ergste malaria-oorden, doch zulk een streek is niet geheel er mede behebt, maar enkele dorpen of zelfs huizen lijden er onder. Soms verschijnt de nona plotseling in een dorp om er jaren lang te blijven. Het is voornamelijk aan de Westkust, ten Zuiden van den Senegal, en ten Noorden van de Portugeesche koloniën, dat de slaapziekte endemisch is. Ook in de Congo-vallei en in Midden-Afrika maakt zij vorderingen. Van Afrika uit is zij met negertransporten herhaaldelijk naar West-Indië en Brazilië overgebracht. Deze landen zijn nu vrij, behalve Guyana. Dat een blanke aan slaapziekte zou hebben geleden is nooit met zekerheid waargenomen (*Med. Record*).

LONDEN. — **De regen en de openbare gezondheid.** *The Brit. med. Journ.* kan nu met cijfers haar meermalen geopperde veronderstelling staven, dat de buitengewone regens van dit jaar een bijzonder gunstigen invloed op de gezondheid hebben. In Juli en Augustus is te Londen ruim $2\frac{1}{2}$ maal zooveel regen gevallen als in deze beide maanden in het vorige jaar. Toen stierven in deze maanden 1811 personen aan diarrhee, nu slechts 656. Een nauwkeurig onderzoek toont aan, dat het steeds meer de regen dan de lage temperatuur is, die den gunstigen invloed uitoeft. Het tijdschrift vraagt zich nu af, of de gezondheid afhankelijk moet blijven van het gelukkig toeval, dat de lucht gezuiverd wordt van insecten en stof en daardoor de voedingsmiddelen minder blootstaan aan het verkrijgen van schadelijke eigenschappen; want hieraan schrijft het den invloed der stort-